

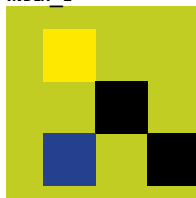
296

EL BUTLLETÍ

UNIÓ EXCURSIONISTA DE VIC_octubre/novembre/desembre_2016

ÍNDEX

ÍNDEX 2

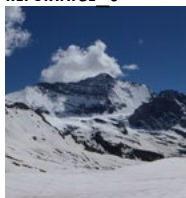

EDITORIAL 3

L'Editorial

REPORTATGE 5

Tour de la Vanoise i ...

ENTITAT 19

Un exemple a seguir

100 ANYS 20

1916

AQUÍ, ARA I AHIR 21

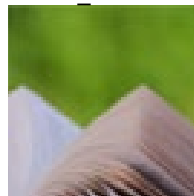

L'Avenc

LA FOTO 22

EL LLIBRE 23

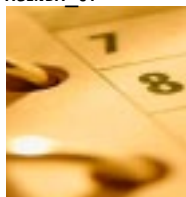
NOTÍCES 24

RESULTATS 29

AGENDA 31

Equip de redacció:

- Joan Conill (Cap de redacció)
- Albert Baucells
- Pep Fusté
- Miquel Gracià
- Marta Parés
- Xevi Roviró
- Núria Salomó
- Lluís Santanach

Col·laboren en aquest número:

Marta Gallach i Xavier Tarradas: Reportatge
Josep Aguilar i Antoni Anguera: Entitat
Jordi Anglada: El llibre

Casa Galadies Carrer de la Riera, 22 08500 VIC
Tel. 93 885 51 20 unioexcursionistavic.org

Disseny i impressió

Pla Valldaura Disseny SCP
Dipòsit legal B-20.126-95

Portada

Exemplar de "Cabra Ibex" (Tour de la Vanoise i de la Grande Casse)

Foto: Marta Gallach

Tot el que s'expressa en els articles del BUTLLETÍ és responsabilitat dels seus autors

Aviat farà sis anys que vaig rellevar la Presidència de l'Entitat, evidentment la decisió no va ser fàcil per tot el que comportava i vaig necessitar unes setmanes de reflexió per esvaire els interrogants de veure si realment estaria més o menys a l'alçada.

De fet, qui més qui menys, tots tenim algunes coses que se'ns donen més bé que altres i haig de reconèixer per la meua part, que tant el fet de parlar en públic, com la d'escriure, són un parell d'aspectes que justament no són el meu fort.

Sempre he sentit a dir que amb voluntat i paciència tot s'arriba a fer, potser no tan bé com un voldria, però almenys així ho he intentat durant aquest sis anys.

Escriure i parlar, justament aquestes habilitats, són les dues característiques que has d'emprar més quan tens un càrrec com aquest. Tenia clar que l'editorial de "El Butlletí" era feina meua i només meua, primer pensar i després escriure. Des del primer moment em va semblar que redactar una editorial cada tres mesos tampoc seria una feina tant complicada, però us puc assegurar que el temps passa volant i gairebé sense adonar-me'n, quan en feia arribar una, ja podia pensar en la següent.

Per sort, no he estat mai sol en aquesta aventura, en Joan sempre m'ha encoratjat i animat en cada escrit, fent que la por a no sortint-me'n prou bé s'esvaís, sabent que si calia fer algun retoc a l'estructura o la síntesi del text quan aquest ho requeria, hi podia comptar.

En Joan Conill és el Cap de Redacció de "El Butlletí" des de fa deu anys i té al seu càrrec un equip que no hi escatima hores ni esforços. "El Butlletí" és el vaixell insígnia de la Unió, ja són més de cent anys de publicacions que es diu aviat, i bona part de la història de l'entitat hi és reflectida.

Disset presidents amb les seves respectives juntes l'han continuat des de l'any 1911, i ni la Guerra Civil, ni quaranta anys de dictadura el van aturar mai, és per això que tot i l'era digital en la qual estem sotmesos, espero que el format en paper no desaparegui mai i gaudim cent anys més de la publicació de la nostra entitat.

Gràcies a tu Joan i a tot l'equip de redacció, per l'oportunitat que m'heu brindat de posar el meu petit gra de sorra durant aquest sis anys i encoratjo als futurs presidents de l'Entitat a seguir obrint "El Butlletí" amb les seves editorials, per a mi, l'espai on aquests anys he compartit els meus pensaments i les meves emocions amb els socis.

Em va semblar que redactar una editorial cada tres mesos tampoc seria una feina tan complicada, però us puc assegurar que el temps passa volant.

Per acabar, us deixo el llistat de totes les editorials que he redactat fins avui, reflex de molts dels meus pensaments durant aquesta Junta.

EDITORIALS BUTLLETINS 2011 / 2016

- 274 Editorial President
- 275 Editorial Centenari Entitat
- 276 Reunió de Junta al Temple Romà de Vic
- 277 Cinc reflexions sobre l'Any de l'Excursionisme Vigatà
- 278 Jutjar abans de reflexionar
- 279 Sempre hi seràs
- 280 On es troba el nostre límit?
- 281 La cursa dels valors
- 282 Lluna Plena
- 283 L'Esport de base, futur incert?
- 284 Se'm fa estrany
- 285 I sembla que fos ahir...
- 286 Bombolla a les curses de muntanya?
- 287 Reflexions
- 288 I com passa el temps!
- 289 Manuel Galadies i de Mas
- 290 Futur incert
- 291 Emoció
- 292 Terreny d'esbarjo
- 293 Un hámster que fa "Skimo"?
- 294 La Maleïda
- 295 Els conqueridors de l'inútil
- 296 L'Editorial

Pep Bisquert

President de la Unió Excursionista de Vic

TOUR DE LA VANOISE I DE LA GRANDE CASSE.

Refugi i vall de la Leisse

Després de varis trekkings pels Alps a la nostra esquena : Chamonix-Zermatt, Tour del Mont Blanc, Alta Via 2 de les Dolomites, Tour dels Combins, Zillertal Höhenweg, Quatremls del Montrosa, entre altres, tot remenant literatura per agafar idees, va caure a les notes mans la informació sobre el Tour de la Vanoise. La Vanoise és el parc nacional francès més antic de França, es va crear al 1963. Està situat entre l'Isère (Tarentaise) i l'Arc (Maurienne), a la Savoia. Al sud del massís del Mont Blanc i al nord del massís dels Ecrins fent frontera amb Itàlia amb el parc nacional del Gran Paradiso. Té unes 53.000 hectàrees, amb més de 100 tres mils, el més alt, la Grande Casse de 3.855 m amb nombroses glaceres i més de 300 km de camins senyalitzats. Ric en flora i fauna, es va crear per protegir els ibex (*Capra Ibex*), "bouquetin" en francès, que s'havien extingit per l'acció del home anys enrere i es van reintroduir posteriorment. És un paradís per a totes les modalitats que ens ofereix la muntanya, des de senderisme familiar, trekkings de diferents nivells, ascensions de tot tipus, travesses glacials, alpinisme, escalada, trail running, esquí de muntanya, raquetes i tot el que us pogueu imaginar.

A mesura que ens informàvem ens vam adonar de les múltiples opcions que hi havia. Des de fer la ruta en 3, en 5, en 7 o en 10 dies, la pots anar allargant sempre de forma circular gràcies a la gran quantitat de refugis que hi ha a la zona. Nosaltres vam decidir unir el Tour de la Vanoise amb el Tour de la

Grande Casse i conèixer al màxim la zona. El Tour de la Grande Casse es pot fer per separat en 3 dies. Fent-t'ho com ho vam fer, és suficient amb 10/11 dies per fer els 2 tours incloent-hi els desplaçaments en cotxe. Són etapes força llargues amb distància i desnivell, i cal tenir en compte que si es fan a finals de primavera o principis d'estiu hi pot haver força neu incrementant la duresa i la dificultat del trekking, així que l'època més recomanable és a partir del juliol. Nosaltres hi vam anar a finals de juny i hi vam trobar molta neu. Els refugis obren a mitjans de juny i tanquen a mitjans de setembre. Si es fa al mig de l'estiu, és recomanable tenir les reserves fetes amb antelació ja que els refugis estan força plens i alguns no són molt grans. Són refugis del PNV (Parc Nacional de la Vanoise), del CAF (Club Alpin Français) o privats. En la majoria de refugis hi ha opció a dutxa, es menja bé i els "guardes" són realment molt amables a diferència d'algunes altres zones dels Alps més massificades. Està a unes 7 hores en cotxe des de Vic si es surt de la població de Modane. Un altre bon punt per iniciar la ruta és la població de Pralognan la Vanoise, però aquesta queda més lluny de casa i tot depèn del temps que es disposi. L'avantatge d'aquesta regió, és que tens moltes escapatòries en cas de mal temps; o de baixar l'alçada de la ruta i evitar els colls si les condicions no són favorables en la gran majoria dels casos. Quan ja no hi ha neu, tens l'opció d'anar sempre en alçada i mantenir-te lluny de la civilització durant tot el Tour.

Etape 1. Vic-Refuge Aiguille de Doran

De Vic, ens dirigim en cotxe fins a Modane on es puja per una carretereta asfaltada molt bonica fins a l'aparcament de la Porte de l'Orgère on hi ha el Refuge de l'Orgère. Sortim a les 8 h del matí i arribem allà, sense córrer i parant a dinar tranquil·lament cap a les cinc de la tarda aproximadament. Nosaltres decidim deixar el cotxe a l'aparcament, carregar les motxilles de 10-15 kg, més del que ens agradaria però portem grampons i piolet perquè aquest juny encara hi ha molta neu. Caminem 20-30 min de baixada fins al refugi de l'Aiguille de Doran (1.900 m). Es tracta d'un refugi molt acollidor, molt ben decorat a l'estil alpí, i sembla més un petit hostalet que un refugi. Estem sols, el temps no acompanya i la “guarda” ens diu que hi ha hagut moltes cancel·lacions per la presència de la neu a la zona. Anem a dormir una mica inquiets per saber si podrem fer tot el recorregut que tenim previst, potser hi hem anat una mica massa aviat, però portem material i decidim tirar endavant.

Etape 2. Refuge Aiguille de Doran-Refugi du Plan Sec

Un vegada esmorzats, arrenquem. La motxilla pesa considerablement, però sabem del cert per experiències prèvies que el segon

A mesura que ens informàvem, ens vam adonar de les múltiples opcions que hi havia. Des de fer la ruta en 3, en 5, en 7 o en 10 dies.

dia ja formarà part de nosaltres i no ens en recordarem. En el nostre cas, l'opció alpina seria passar pel coll de la Masse a 2.922 m però està plovent, hi ha molta boira i la “guarda” ens recomana no fer-ho per la poca visibilitat i per la gran quantitat de neu que hi queda. Pel coll de la Masse serien uns 1.300 m de desnivell positiu i 800 de negatiu i uns 10 km. Ens dirigim a trobar el GR 5 que passa una mica més amunt del refugi, aquest GR travessa els Alps Francesos i per tant el Parc Nacional de la Vanoise, cap al Coll de Barbier a 2.295 m. Primer a través del bosc i després per prats alpins. Les vistes al sector dels Ecrins han de ser precioses, però a nosaltres la boira no ens deixa veure-les. Des del coll, veiem els llacs de Plan d'Aval i Plan d'Amont, els dos represats. Podríem baixar directament al llac i d'allà remuntar cap al refugi de Plan Sec, però decidim seguir el GR 5 que segueix tot el circ de la vall.

Ens sorprèn una nevadeta, però tot i així el que s'intueix entre els núvols es veu espectacular. Passem pel refugi de la Fournache i

finalment arribem al preciós refugi de Plan Sec a 2.316 m.

Es tracta d'un conjunt de bordes molt boniques, més per fora que per dins, però amb uns responsables molt amables. Hem caminat unes 6-7 h i realitzat uns 900 m de desnivell positiu aproximat i uns 300 m de negatiu amb uns 11 km de distància. Una bona llar de foc per eixugar la roba i les botes, un bon sopar amb un grup de francesos que estan fent el Tour de la Vanoise i l'endemà...com nous.

Etape 3. Refugi de Plan Sec al Refugi de l'Arpont

Avui sí, avui tenim sol. Les boires van marxant mandroses però poc a poc es va aixecant el dia. Avui tenim per davant una etapa llarga, d'uns 18 km, amb 600 metres de desnivell positiu i uns 400 de negatius. Hi estarem unes 6 hores. Sortim del refugi per uns prats alpins, que creuen un parell de telecadires que pugen de la població d'Aussois. Poc a poc anem resseguint les carenes de la Punta Bellecote de 3.139 m, direcció al coll de la Turra a 2.363 m. Des d'aquest, ens dirigim al coll de La Loza de 2.360 m. Pel camí creuem alguna borda de pastors però encara no han pujat els ramats degut a què queda molta neu a la muntanya. Des d'aquí, anem girant a l'esquerra, cap un

terreny poc a poc més alpi, des d'on podem veure els cims ben nevats al fons de la Grande Casse i la Grande Motte, els dos cims més alts del parc. A la nostre dreta veiem el Gran Roc Noir de 3.582 m i al fons, la vall que se separa esquerra i dreta, cap al coll de la Vanoise i cap a la vall de la Leisse. Visualitzem al refugi al final d'un circ glacial. L'esplanada prèvia al refugi de l'Arpont està plena d'ibex poc porucs que ens deixen fer delícies amb la càmera fent unes fotos espectaculars. El refugi de l'Arpont està reformat, eren unes antigues bordes de pastor i actualment és un gran refugi amb una gran terrassa penjada sobre la vall, on val la pena estar-s'hi una estona contemplant els paisatges de la zona. El refugi de l'Arpont es troba a 2.309 m. A poc més d'una hora i mitja, hi ha el llac de l'Arpont on hi aboca la glacera, si es tenen ganes i forces, val la pena pujar-hi. En aquest refugi hi ha una ajudant del "guarda" de Barcelona que ens permet parlar una mica de català després de sopar.

Etape 4. Refugi de l'Arpont-Refugi de la Leisse

Avui ens endinsem en un terreny molt més alpi. Aquesta etapa és la que ens farà enllaçar el Tour de la Vanoise amb el Tour de la Grande Casse. La gent que només

Llac de Vaches pujant cap al coll de la Vanoise.

fa el Tour de la Vanoise sol anar del refugi de l'Arpont al Refugi del Coll de la Vanoise per tancar la ruta circular. El dia comença tapat. Només de sortir del refugi ja enfilem amunt i comencem a trobar força neu. Si ho feu a ple estiu no tindreu aquest problema. En algun moment ens hem de posar els grampons i el piolet perquè hi ha força "pati". El camí va resseguint la vall per dalt i va creuant diferents circs glacials amb les seves morrenes, sempre amb la Grande Casse i la Grande Motte al fons. En aquest cas seguim un bon tram de GR 5. Evitem baixar al refugi d'Entre Deux Eaux (entre dues aigües, perquè s'hi creuen

dos rius), que és cap on baixa el GR 5 per poder seguir una estona més en alçada per un sender molt ben marcat quan la neu ens el deixa veure. El camí arriba a un encreuament on hi ha un monument als miners que hi havia hagut en aquesta zona i un pal indicador que separa el camí que puja el coll de la Vanoise del que baixa al Pont Creto Vie. Baixem ràpidament en zig-zag cap al pont on hi parem a fer un mos abans no es posi a ploure. Des d'aquí es veu clarament com la vall de la Leisse va seguint cap a la dreta el GR 55, llarga i progressivament cap amunt cap on ens dirigim. Sota una pluja fina anem remuntant

la vall. Al cap d'una estona ja es visualitza a la llunyania el refugi de la Leisse. Poc a poc hi arribem. És un refugi encantador, amb quatre petites cases de fusta, amb les seves gallinas voltant per allà (hem vist que els refugis de la Vanoise per alts que siguin en tenen per tal de tenir ous). El porten una parella jove amb una nena de cinc mesos, la Mai. La “guarda” parla prou bé el castellà. El menjador i les habitacions estan en cases diferents, totes de fusta. Les vistes immillorables. Som nosaltres sols i un francès que va en direcció contrària a la nostra. Crec que no he anat mai a un lavabo amb millors vistes, fa riure, però és cert, els WC pengen en una punta amb vistes cap a la llarga vall. Avui hem fet uns 1.000 m de desnivell positiu i 800 m de negatius amb uns 16 km.

Etape 5. Refugi de la Leisse-Refugi de la Gliere

Avui de nou fa un dia radiant. Deixem enrere la vall de la Leisse i ens dirigim al coll de la Leisse de 2.760 m. Hi puja el GR 55, però nosaltres anem pràcticament amb neu continua fins al coll. És un coll ample, molt progressiu, sense massa dificultats. Les vistes a dreta i esquerra són espectaculars. Tenim la Grande Motte de 3.650 m a la nostra esquena. Veiem les “ratracs” que preparen

el vessant de la Grande Motte de l'estació d'esquí de Tignes per l'esquí d'estiu. Des del coll veiem el Mont Pourri de 3.770 m, el Mont Blanc, les Jorasses, en fi, tot un espectacle.

En el refugi de la Leisse, mai havia anat a un lavabo amb millors vistes, fa riure, però es cert.

Baixem cap la famosa estació d'esquí de Tignes. Aquí evidentment hem de creuar algun telecadira, però les flors, l'aigua, la neu, les marmotes i la solitud fan lluir l'entorn. Creuem el poble pel nord, d'on surt el funicular que puja a la glacera, deixem el GR 55 i enfilem un sender que puja de forma brusca a buscar el GR 5 que puja al coll de Palet. Creuem de nou alguns telecadires i retrobem la neu. La pujada al coll és força sobtada i amb la calor del dia i la neu, ens ensorrem de valent, algun cop fins a la cintura. Finalment arribem al coll de Palet a 2.652 m.

A deu minuts del coll hi ha el refugi del Coll de Palet, un bon punt per partir l'etapa i quedar-se a dormir. Fins el refugi de la Gliere es pot fer, però queda l'etapa molt llarga. Baixem del coll de palet cap al coll de la Croix de Fretes de 2.647 m. S'ha de dir que amb la neu que hi havia i sense portar el track no estem segurs d'haver-hi

passat exactament, però la vall de baixada és clara. L'etapa és espectacular. La cara nord de la Grande Casse i de la Grande Motte, amb les seves glaceres penjants, no té preu. Ara bé, amb un terreny 100% alpí. Anem sols i no parem de veure tot tipus de bestioles que no esperaven trobar-se amb ningú. Anem baixant la vall contemplant les vistes fins als Chalets des Gardes on hi arriba una pista pels pastors dels Chalets a uns 2.400 m. Aquí ja veiem un cartell que ens indica el Refugi de la Gliere a 1.996 m. La pista es va entrecreuant baixant de forma molt pronunciada. El refugi està reformat d'aquest any; però nosaltres encara dormim a l'acollidor refugi vell, una antiga borda de pastors molt còmoda. Dinem a fora, fa sol i calor, tornem a ser sols. La "guarda" és molt amable, i parla anglès perfectament. Mengem "Tartiflette" (plat típic de la zona amb patates, beicon i formatge) i brindem amb "Genepi" (un licor local fet d'una planta de la zona que es cull a l'agost i es deixa macerar amb alcohol i que t'ofereixen a tots els refugis després de sopar), sota la nord de la Grande Casse. Avui estem molt cansats per la duresa de l'etapa, la distància recorreguda i la neu. Hem fet gairebé 1.000 m positius i 1.400 m negatius en uns 20 km.

Etapla 6. Refugi de la Gliere-Refugi de Plan des Gouilles

Seguim amb sol i bon temps. Aquesta etapa comença resseguint una pista que ocasionalment escurcem per petits corriols indicats. Tot i ser una pista forestal, la gran quantitat de flors, i la verdor del fons de la vall, no la fan pesada. Crec que no haviem vist mai tantes marmotes juntes, fet que fa que ens anem distraient intentant fotografiar-les fins arribar al Refugi de Laisonnay a 1.666 m. Aquí hi arriba una carretereta asfaltada on la gent hi aparca per fer excursions d'un dia, amb moltes possibilitats diferents, llacs, refugis, cims, glaceres etc., o simplement prendre alguna cosa a la terrassa del refugi tot contemplant les vistes. Seguim baixant per la vall per un sender paral·lel a la carretera i el riu, fins al poble de Friburge, hàbilment col·locat per evitar les allaus a l'hivern, sense població estable des de fa ja uns anys. Parem a veure com una dona treballa la fusta de boix i la ven als turistes. Seguim fins al Refugi de Bois a 1.469 m. A pesar de baixar tant, l'entorn segueix sent preciós. Aquí creuem el riu i ja trobem la indicació de pujar al refugi de Plan des Gouilles. És una forta pujada pel mig del bosc, mantinguda i sense pausa, que amb la calor del migdia es fa molt dura. Anem parant sota les om-

bres dels avets carregats de polen fins que se'ns acaben i finalment arribem al refugi del Club Alpi Francès a 2.400 m. La neu encara hi és present, també hi som sols. Aquest refugi potser té un entorn menys espectacular però ens atenen molt bé, mengem a fora a les taules de la terrassa amb vistes cap a la Becca Motta de 3.042 m i els glaciars que donen lloc al Grand Bec de 3.399 m. Hem caminat una desena de km amb uns 1.000 m de desnivell positiu i 600 m de desnivell negatiu.

Etape 7. Refugi de Plan des Gouilles al Refugi del Gran Bec

En aquest punt, a l'estiu es pot fer una etapa curta sense perdre altura per un sender una mica aeri. El cantó que dona al refugi encara té força neu i no tenim clar que no n'hi hagi a la part aèria.

Com que tenim tot el dia per endavant, decidim recular un tros del camí del dia previ baixant uns 200 m de desnivell, per dirigir-nos a un sender que voreja el massís cap al Tour de la Merle a uns 2.000 m. El camí transcorre per un bosc vell de grans avets espectaculars, plens de líquens, d'aquells de conte de fantasia. Arribats al Tour de la Merle, que és un roc que sobresurt per sobre el bosc, anem cap al Bosc de l'Ós, passant prèviament per unes bor-

des arreglades al Plan Fournier a 1.800 m aproximadament. Teòricament els óssos es van extingir en aquesta zona i que sapiguem no s'hi ha reintroduït però trobem unes enormes petjades que ens fan dubtar. D'aquí comencem a remuntar un fort desnivell fins al refugi del Gran Bec que es troba a 2.403 m. El refugi és de fusta, envoltat de muntanyes de 3.000 m. i un llac uns metres més avall, al costat la Punta Vuzelle un cim escarpat i pedregós de 2.550 m que es pot pujar a la tarda des del refugi fent una grimpadeta. Tornem estar sols amb el "guarda", un noi jove molt amable que ens dona un excel·lent sopar a la llum de les espelmes. Està clar que no val la pena gastar electricitat per tan pocs. Amb la llar de foc encesa per eixugar les botes, ens tornen oferir genepi abans d'anar a dormir. Avui l'etapa ha set més curta, uns 10 km salvant uns 1.000 m de desnivell positiu i negatiu.

Al Bosc de l'Ós, teòricament els óssos es van extingir, però unes enormes petjades ens fan dubtar.

Etape 8. Refugi del Gran Bec al Refugi del Coll de la Vanoise

Avui deixarem el Tour de la Grande Casse per reprendre el Tour de la Vanoise. El "guarda" ens

Refugi de les Barmettes pujant cap el coll de la Vanoise.

diu que farà bon temps. L'etapa és molt llarga i decidim sortir una mica abans per anar millor.

Alguna boira al voltant del refugi i la neu, ens fan evitar el pas aeri pel coll de Leschaux, pel que reculem pel camí per on vam venir uns 500 m avall. Allà, un cartell ens indica el Mont Chevier de 2.038 m. on ens dirigim. El camí inicialment és pel bosc, però quan comences a pujar cap el coll ens trobem amb un sender ple d'aigua, per on han baixat les vaques i ple d'una mena d'enciams enormes que ens arriben a la cintura que fan la pujada el coll d'una duresa considerable, per les patinades i enfangats fins els turmells sota una xafogor intensa.

Arribats al coll, fem un petit mos i sentim que trona. Estava clar que aquesta xafogor no era normal.

Ens aixequem ràpidament i comencem a perdre desnivell tan depressa com podem per un "couloir" on hi ha un sender que baixa per una ziga-zaga dreta però ben marcada per tal d'intentar que la tempesta ens enganxi el més avall possible. Ens posem els "gores" i ens enganxa un xàfec acompanyat de llamps i trons. Evitem els pins solitaris del sender i ens endinsem a dins el bosc frondós on decidim parar una mica i deixar passar la tempesta, que per sort, passa força depressa. Quan amaina una mica, iniciem de nou la marxa cap

al Mont Bochor a 2.022 m, punt sobre el poble de Pralognan la Vanoise, des d'on surt un telefèric fins al cim. Les vistes cap el Gran Marchet són impressionants. És una paret de roca similar a l'Eiger però de 2.651 m d'alçada. Per no perdre altura evitem baixar al poble i resseguim un sender fins al Refugi de les Barmettes a 2.012 m. És un lloc preciós a pesar de què hi arriba un telecadira perquè a l'hivern hi ha una petita estació d'esquí. Des d'aquí, iniciem la pujada cap al coll de la Vanoise. Les vistes són espectaculars i això que només veiem alguns cims entre els núvols baixos que ha deixat la tempesta. A la pujada hem recuperat el GR 55. Passem pel llac des Vaches, un lloc peculiar. És un llac de poca profunditat, on han anat posant lloses per poder-l'ho creuar pel mig. Nosaltres el trobem parcialment cobert de neu i el desglaç ha fet pujar el nivell de l'aigua fins el punt que les lloses a mig llac ja no es veuen; així que "xip xap", el creuem per l'aigua quedant ben molls de peus. Al final del llac comença la pujada per la morrena tarterosa de la glacera en zig-zag. Cada cop hi ha més neu i el camí desapareix. Com que és un refugi important hi ha una bona traça de la gent que hi ha anat passant. Anem pujant amb la glacera de la Grande Casse

a la nostra esquerra, que és la via normal per on es puja. Es tracta d'una glacera força vertical. Arribem al refugi voltant l'agulla de la Vanoise. És un refugi que s'ha reformat els últims anys. És del Club Alpí Francès, està força bé de dintre i és molt gran. Gratamente hi trobem una noia de Font Romeu que hi treballa a l'estiu i ens parla en català. Ens fa il·lusió, amb el poc francès que parlem nosaltres, ja que avui en dia el món el domina l'anglès. Hi ha gent de tot tipus, uns van a la Grande Casse, els altres simplement han pujat al refugi, altres van a fer alguns dels tres mils de la zona, altres fan travessa, etc, etc. Avui no tenim ben descrits els quilòmetres que hem fet, però ha set una etapa llarga, en la qual creiem haver fer uns 15 km i un miler de metres de desnivell positiu i negatiu.

Etapa 9. Refugi del Coll de la Vanoise al refugi de la Vallette

El dia s'aixeca amb boires altes, però les vistes són força bones. Sortim del refugi i baixem per la vall de l'Arcellin. Anem sols i l'espectacle dels ibex és impressionant. Anem baixant fins a deixar la neu enrera. A 1.800 m de desnivell tenim l'opció de seguir cap al coll del Gran Marchet de 2.490 m, però el guarda ens ho ha desaconsellat per la neu. Té un tram de

Refugi de la Valette i la Grande Casse al fons.

baixada molt dret d'uns 30-35°, on a l'estiu ja cal anar amb compte. Així que portant 15 kg a l'esquena no ens queda altre que baixar fins a Pralognan-la- Vanoise i des d'allà pujar cap el bosc de l'Iseran i el Pas de l'Ase. Però també evitem el pas de l'Ase perquè és una zona delicada amb neu. Així que sortim de Pralognan pel GR55 fins a les Prioux un petit poblet encantador a 1.850 m als peus del Petit Mont Blanc, un cim de 2.680 m que rep aquest nom perquè per les característiques de la seva pedra, es veu blanc fins i tot a l'estiu, semblant sempre nevada. Aquí s'inicia una llarga pujada fins al Refugi de la Valette. Primer per bosc fins als

Chalets des Nants a 2.200 m i d'aquí fins al refugi per un sender en zig-zag per prats alpins. Sentim cops com de fusta, de nou els ibex ens fan companyia durant la forta pujada. Aquí no hi ha neu fins arribar a dalt al Refugi de la Valette a 2.500 m. És un lloc impressionant. Tres casetes de fusta, una pel responsable, una pels dormitoris i una pel menjador i la cuina.

Les vistes cap a la Grande Casse i el coll de la Vanoise és d'aquelles coses que cal veure. La “guarda”, sí “la guarda”, en aquest tour, el 80% són dones, és d'allò més amable. Sopem amb un grup d'irlandesos que volien fer el Tour però no el fan per la neu i estan

fent excursions puntuals, dues famílies canadenques i un grup de francesos. Sembla que la gent s'està començant a animar i la neu els fa menys respecte. Des del coll de la Vanoise sembla que ja no estem sols per aquestes muntanyes, tot i que si hem de ser francs, la solitud ja ens agradava. Una dutxa, un bon sopar, una bona dormida i l'endemà gairebé com nous. Hem fet uns 12 km i uns 1.100 m de desnivell positiu i negatiu.

Etap 10. Refugi de la Valette al Refugi de Peclet Polset

Ens llevem amb un dia radiant, amb alguna boira jugant entre els cims que donen al lloc un to místic. Les gallines picotegen entre les petites clapes d'herba palejades pel "guarda" per poder anar d'una cabana a l'altra. Esmorzem i baixem uns metres fins a retrobar els Chalets des Nants. Aquí deixem el camí del dia anterior per anar tot seguint la vall per un punt més elevat cap a Montaimont. A la nostra dreta tenim la vall i l'altra vessant de les muntanyes, i a la nostra esquerra les glaceres de la Vanoise. Envoltats de flors i marmotes anem fent camí fins al refugi del Roc de la Pêche a 1.900 m. Avui és una etapa relativament curta, que es podria enllaçar amb la següent en cas d'interessar retallar un dia o bé aprofitar per fer

algun cim. Al refugi del Roc de la Pêche retrobem una pista que ve des de Pralognan la Vanoise. És una pista de terra on re-enganxem el GR 55. Està tancada al trànsit, només hi passen els dels refugi i els pastors.

Aquesta recorre tota la llarga vall i és un formiguer de gent a peu amunt i avall. Tot i ser una pista, la veritat és que les vistes no tenen desperdici. Va pujant progressivament, deixant al fons de la vall enrere i davant nostre es va obrint la glacera i el cim de l'Agulla de Polset de 3.528 m. És un cim amb una glacera que recorda a la del Vignemale. Les glaceres de la zona no semblen dificultoses tècnicament, però cal saber anar encordat degut a què a diferència del Pirineu, a aquesta zona si que hi ha esquerdes que ens podrien jugar una mala passada. Si un vol, enlloc de baixar al Refugi del Roc de la Pêche pot seguir una estona més en alçada fins a trobar la pista un tros més enllà a les bordes de Ritort on venen formatge de Beaufort. És un formatge de llet de vaca típic de la zona que ofereixen a tots els refugis després de sopar igual que el licor de Genepi. La pujada va guanyant desnivell, tornem a trobar la neu abans d'arribar el refugi de Péclet Polset a 2.450 m. També és del Club Alpí Francès, de construcció moderna

i molt gran. Potser més fred de dins que els que hem anat trobant fins ara, però molt estratègic per fer cims de tres mil metres per a tots els nivells i pas del GR que travessa els Alps francesos. A uns 20 minuts del refugi hi ha el Llac Blanc, un gran llac que quan no té neu (no va ser el nostre cas) té un color turquesa pastel pels sediments que deixa anar l'Agulla de Polset. Des del refugi veiem el coll de demà encara amb neu continua del refugi fins a dalt. És un coll ample, sense forts desnivells exceptuant els últims 50 metres que pugen més verticals i que amb neu dura poden fer difícil el seu pas sense grampons i piolet. Avui sopem "lassanya", se'ns fa estrany a França, portem 8 dies de cuina típicament francesa i ja tocava una mica de pasta. De nou el "guarda" i els seus ajudants, excel·lents pel que fa a tracte i cordialitat. Etapa de 15 km amb uns 1.100 m de desnivell positiu i negatiu.

Etapa 11. Refugi Peclet Polset al Refugi de l'Orgère i Vic

Avui és l'últim dia, tenim nostàlgia. La ruta ha set dura físicament per la neu, però impactant per les vistes, les flors, la fauna i la tranquil·litat, sense massificacions. Ens llevem sabent que avui deixarem enrere 11 dies fantàstics. Fa un sol radiant, la neu és

força dura, fet que aprofitem per poder avançar millor fins al Coll de Chavière a 2.796 m. Revoltem l'agulla de Polset que segur vindrem a fer el seu cim en una altra ocasió, contemplant la seva glacera. Pugem en una hora i quart fins al coll, gaudint de l'espectacle visual quan arribem a dalt; veiem el Mont Blanc, les Jorasses, la Barre dels Ecrins i bona part dels tres mil de la Vanoise. Costa tornar a casa estant en aquest entorn. Fem un glop d'aigua, unes fotos de rigor i baixem per l'altra vessant també força innivada fins al'alçada del llac de la Partie a 2.456 m. Hi trobem un guardià del parc que està fent recompte dels ibex. Van vestits que semblen de Yellowstone, però pensem que n'hi hauria d'haver més controlant la bona praxis en els nostres Pirineus. Aquí deixem el GR 55 que ja s'endinsaria cap al massís dels Ecrins, per seguir primer pujant i després una baixada pronunciada en zig-zag cap a la porta de l'Orgère on hi ha el refugi del mateix nom i un petit aparcament on tenim el cotxe.

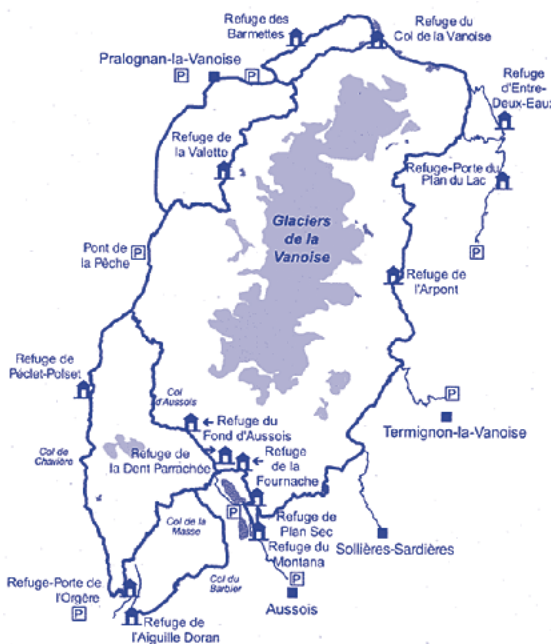
És una de les portes d'entrada al Parc Nacional de la Vanoise. Arribem al cotxe amb la sensació que tot ha passat molt ràpid, però pensem que és bona senyal. Avui al matí amb grampons i piolet veient el Mont Blanc i els

Ecrins i a la tarda ... a Vic. Marxem de l'Or-gère a quarts de dotze, arribant a casa a les vuit del vespre. Aquesta és una etapa curta, que es podria enllaçar amb la prèvia o aprofitar per fer algun cim qui no tingui pressa de tornar. Hem fet uns 8 km, 400 m de desnivell positiu i 900 m de desnivell negatiu.

Cal dir que aquesta zona ens ha sorprès gratament. Buscant sempre grans cims com el Mont Blanc, el Mont Rosa, El Gran Paradiso, etc., aquí ens hem trobat amb una

zona que podríem equiparar a uns grans Pirineus, rica amb aigua, boscos, verdor, flors, però també amb cims escarpats i glaceres més accessibles que les dels grans quatre mils. Refugis encantadors, menys massificats, amb responsables molt amables i acollidors, i per ser "França", també podem dir que hem menjat molt bé.

Una zona a descobrir, fora de les rutes més conegudes habituals, relativament a prop de casa, per gaudir en forma de gran travessa a peu o per glacera, amb mil variants i possibilitats, per anar fer cims, o simplement pujar a dinar i veure les vistes en algun dels seus refugis. Molt recomanable.

Dades pràctiques:

MAPES:

Recomanariem portar els de 1:25.000 millor que els de 1:50.000 si es vol anar fer cims, ja que són més detallats. Carte de Randonnée Les Trois Vallées Modane 3534 OT i Tignes Val d'Isère Haute Maurienne 3633E ET 1:25.000 de IGN o Carte de Randonnées Vanoise 1:50.000 IGN.

WEBS:

Tots els refugis es poden reservar al seu web i la informació dels bucles també es pot trobar al web dels Refuges de la Vanoise <http://www.refuges-vanoise.com/portail/>. Hi ha rutes i informacions al web del Parc Nacional de la Vanoise <http://www.vanoise-parcnational.fr/fr> GUIES. Amb anglès o francès. Tour of the Vanoise editorial Ciserone. Grande Traversée des Alpes, Vanoise, Parc national de la Vanoise, Editorial TopoGuides.

Marta Gallach i Xavier Tarradas - Vic

UN EXEMPLE A SEGUIR !

Vint-i-set anys, han passat d'una fotografia a l'altra, però en les dues hi figura un mateix protagonista, es tracta d'en Josep Aguilar, un dels socis veterans més actius de l'entitat. La primera imatge, correspon a l'estiu de 1989 dalt el Mont Perdut, la segona, més recent, està presa aquest passat mes de setembre al cim del Puigmal.

Tal com se'n feia ressò també una carta publicada a El 9 Nou, un grup de muntanyencs jubilats, varis d'ells socis de la Unió Excursionista de Vic, van pujar el dia 9 de setembre al cim més alt del Ripollès, tot acompanyant a en Josep Aguilar i en Josep Sicart de 87 i 82 anys, respectivament. L'Antoni Anguera, gran muntanyenc i bon amic va dirigir el grup durant l'excursió. Havent sortit de Fontalba amb un dia esplèndid, el més important era arribar al cim.

Després de tres hores de pujada, tothom hi va arribar sense novetat. Contents i animats, va ser el moment

de les fotografies i les abraçades.

Dalt el Puigmal, també van coincidir aquell dia, amb un grup de muntanyencs, bascos i madrilenys amb qui van departir una agradable conversa. El bon temps els va permetre gaudir de les bones vistes que s'albiraven des del cim, començant la baixada cap a les dotze del migdia. Era un bon moment, ja que en breu els núvols van envair els cims, quan el grup ja havia iniciat el camí de tornada. Per sort, la pluja els va respectar fins arribar als vehicles.

La jornada va continuar amb un dinar conjunt al restaurant "La Corba" per a celebrar-ho. Per molts anys a tots! Van ser presents en la sortida (fotografia gran): Antoni Anguera, Germinal Solé, Eduard Garrell, Josep Sicart (U.E.C.), Joan Campà, Josep Aguilar, Angel Cosp, Francesc Freixer, Laureà Pla i Fabricià Dònica.

Josep Aguilar/Toni Anguera/Cap de Redacció

L'aleshores "Centre Excursionista de Vich" arriba gairebé als cinc anys de vida i manté una dinàmica ben establerta. Continua amb les seves visites i excursions per conèixer i descobrir el territori més proper. Les conferències estan molt centrades en l'interès religiós i cultural i s'obren a un públic cada vegada més nombrós. És ben palès que la directiva de l'entitat no simpatitza massa amb un format d'excursionisme més esportiu que en canvi està ben instal·lat en l'estructura del C.E.C. on hi ha una secció d'esports de muntanya potent. Els de Vic continuen sent molt curiosos en fer puntualment a final d'any la Junta General Ordinària (3 de desembre de 1916) per aprovar els comptes i triar els càrrecs directius pel proper any.

En aquest darrer trimestre de l'any, hi ha un homenatge especial al metge historiador Dr. Joaquim Salarich amb un acte brillantíssim on hi participa el Sr. Canonge Collell i Martí Genís. A més l'assistència de càrrecs oficials és molt lluita amb els màxims representants dels poders civils i eclesíastics. Fins i tot el nou bisbe il·lustríssim Dr. Muñoz, acabat d'arribar a la ciutat, té unes paraules pels assistents. Destaca també la conferència de l'arquitecte de renom Josep Mª Pericas, que passa una sessió de diapositives de monuments de diverses ciutats del sud de França i la Vall d'Aran, començant a Perpinyà i acabant

Sant Jaume d'Alboquers.

"Els excursionistes fa 100 anys"

a Jaca. Ja en un àmbit més particular, fan una visita a l'observatori astronòmic del soci Josep Pratdesaba que els mostra tots els aparells meteorològics de mesura.

Les excursions d'aquest període són discretes, se'n fa una al Monestir de la Cartoixa de Montalegre a la parròquia de Tiana, per la qual cosa es fa una missa expressa a les 5 del matí a Santa Clara en previsió que els participants a l'excursió hi puguin assistir. Cal destacar també l'excursió llarga d'una jornada que es fa a l'Alboquers (sector de ponent) en la qual hi assisteixen deu persones. Inicialment, estava programada en carruatge però al final es fa tota a peu. Surten de Vic a les 8 de matí per la carretera de Prats fins a la cruïlla de Sant Julià Sassorba on prenen el camí cap a la Font Salada, passen per sota Monellots i seguint la fondalada (actualment ocupada per l'Eix Transversal) van a trobar el rec de l'Alboquers que ressegueixen costa amunt fins arribar a destí. El rector els convida a oir una segona missa i després els mostra la parròquia amb tots els seus detalls. Tot i ser a mitjans de novembre dinen en un recer a l'aire lliure tot contemplant els colors tardorencs del paisatge. Amb bon humor i amb la panxa plena es veuen en cor de tornar per Casa Miquela tot fent una escapada a l'ermita de Sant Salvador, allargant una horeta més l'excursió. La visita és ràpida ja que el camí de tornada encara és llarg. A bon ritme passen per Casa Miquela al cap d'un quart d'hora i emprenen, pel dret, la baixada fins a Cal Carreter, quedant-los encara nou quilòmetres de carretera. La bona marxa els fa guanyar temps per fer una darrera parada a Sant Joan del Galí on berenen i segueixen fins a Vic arribant de fosc. Voldria acabar la crònica d'aquest 1916 fent notar que el "Centre Excursionista de Vich" també es comprometia de manera valenta i decisiva amb la ciutat i el país. A principis d'octubre tramiten una sol·licitud formal a l'Ajuntament perquè la

ciutat es presenti a la convocatòria oberta per la Mancomunitat i l'Institut d'Estudis Catalans per obtenir una biblioteca popular per la ciutat. El consistori només hi havia d'aportar els terrenys i la ciutat reunia tots els requisits culturals i demogràfics per aconseguir-ho.

Durant l'agost de 1916, hi va haver en el marc intern de l'entitat un conflicte polític entre dos socis. L'alcalde del moment Sr. Domènec Camps, va prohibir al Sr. Joan Espadaler (director del conservatori de l'Orfeó Vigatà) sortir en processó portant la senyera, portant-lo als tribunals. L'esdeveniment aixecà protestes a la ciutat i els membres de l'Orfeó es negaren a cantar fins que, finalment, l'alcalde aixecà les càrregues imposades.

Amb bon humor i amb la panxa plena es veuen en cor de tornar per Casa Miquela tot fent una escapada a l'ermita de Sant Salvador

Fets de la història, han passat cent anys, un dictador pel mig i les formes no canvien. La societat civil vigatana continua aixecant protestes quan ara al 2016 en un nou escenari i dins del mateix consistori, un regidor vol prohibir la llibertat d'expressió. El personatge de l'alcalde el representa ara Josep Anglada, i el director del conservatori de l'Orfeó en Joan Coma. Com va passar aleshores ... ens en sortirem!!

Lluís Santanach - Vic

AQUÍ, ARA I AHIR

L'AVENC

És una de les masies més emblemàtiques de l'entorn de Tavertet. Sembla que en aquest lloc, a finals del segle XIII ja hi existia una primera construcció més senzilla, construint-se l'edifici principal que avui encara admirem al segle XVI. Com altres masies de la comarca, picapedrers gascons van construir l'edifici d'estil gòtic català, dotant-lo d'elements renaixentistes, amb portals dovellats i llindars cisellats tant a l'interior de la casa com a les finestres. La casa, fou habitada fins a la meitat del segle XX, quedant abandonada durant molts anys, utilitzant-se només per guardar bestiar.

La finca, fou comprada per particulars l'any 1997, amb la idea de servir com a habitatge habitual familiar i destinar una altra part a turisme rural, mitjançant la construcció de nous edificis annexos i modernes instal·lacions que van entrar en servei el 2013.

Tal com resa la publicitat actual de l'establiment turístic, la finca presumeix d'estar dotada dels elements més actualitzats de l'anomenada Arquitectura Bioclimàtica, elements que de ben segur ningú es podia imaginar quan es va tirar la fotografia antiga l'any 1979.

Joan Conill - Vic

LA FEINA BEN FETA NO TÉ FRONTERES!

Una veritat com un temple que el nostre govern utilitzava com a lema fa uns anys per animar als nous emprenedors.

El passat 10 de juliol, mentre molts de nosaltres treballàvem per tal de què la desena edició de "L'Olla" funcionés com un rellotge, un bon grup d'amics i familiars de la Marta Gallach i en Xevi Tarradas els en preparaven una de bona.

Convençuts de què anaven a celebrar un àpat familiar, una trentena de companys habituals de les sortides col·lectives, els van organitzar un dinar sorpresa en una finca de Gurb a càrrec del Graller Rialler, per agrair-los la dedicació, preparació i acompanyament de les excursions durant aquests últims cinc anys.

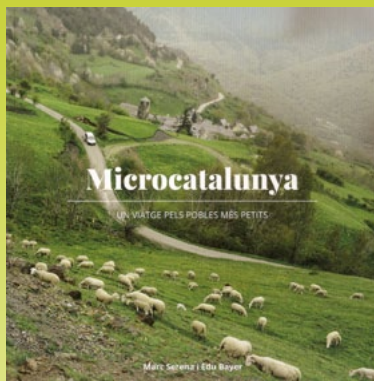
En el transcurs de la festa, la Marta i en Xevi, també van poder gaudir d'un vídeo resum de totes les sortides, així com rebre un obsequi dels companys en forma d'una caricatura d'ells mateixos.

Gairebé una cinquantena de sortides a llocs originals i variats, avalen aquesta constància i és d'agrair, que els companys i l'Entitat ho tinguin en compte.

Una resposta merescuda i gratificant, enhorabona!

El que dèiem, la feina ben feta ... no té fronteres.

Cap de Redacció

MICROCATALUNYA

Un viatge pels pobles més petits.

Marc Serena i Edu Bayer.

Edicions Sidillà.

El periodista Marc Serena ha fixat la seva mirada en 46 pobles de Catalunya de menys de 500 habitants. Tots ells, són pobles que administren una tercera part del territori català, però només representen l'1% de la seva població.

Els protagonistes del seu llibre són els seus habitants, que ens parlen del seu vincle a la casa on van néixer, que és també la casa dels seus avantpassats. D'altres ens parlen de les oportunitats que van saber trobar en llogarrets on la vida hi passa més pausada i el ritme el marca el pas de les estacions. El relat va acompanyat de les fotos dels seus protagonistes, persones sàvies, que viuen en un món on encara hi ha masovers, guinguetes, bordes, sitges, cabirols, sallents i saurins. On cada vent té un nom segons d'on bufa, i cada mas una història pregona. On encara es mata el porc, tot i que les lleis ho facin cada cop més difícil. El llibre és un recorregut geogràfic per aquest rerepaís que emet uns batecs discrets i a vegades imperceptibles. Un organisme viu, que persisteix, que guarda altres formes de viure la modernitat. Un interessant recull d'experiències que ens sorprendran.

Jordi Anglada _ Llibreria Anglada-Vic

ENTITAT

GRÀCIES PER TOT JORDI!

Jordi Torrents a La Molina (Març 1942)

A principis d'aquest any que finalitza, ens deixà Jordi Torrents, pare del soci Oriol Torrents, membre actiu de la Junta actual.

En Jordi, va ser un gran esquiador vigatà i promotor d'aquest esport a la nostra entitat. També fou secretari i president de la secció d'Esquí, dels anys quaranta fins a principis dels cinquanta. La junta d'en Ramon Bové li atorgà un reconeixement l'any 1952 per la magnífica tasca portada a terme

dins la secció. Amb precàries condicions de salut, encara va poder col·laborar en el llibre del Centenari de l'Entitat: "100 anys d'Excursionisme a Vic, 1911-2011" obsequiant-nos amb una entrevista magistral sobre els inicis de l'esport de l'esquí que el va apassionar tota la vida.

Ara i abans d'acabar el 2016, amb tota la serenor i gratitud, volem deixar un record per a ell i els seus familiars en aquest exemplar de El Butlletí.

ACTE D'HOMENATGE A MIQUEL ALBÓ

El dissabte 12 de novembre a dos quarts de set de la tarda, va tenir lloc a l'Auditori de l'Espai VIT un acte d'homenatge a Miquel Albó.

A l'homenatge hi assistiren unes 65 persones que van gaudir d'un audiovisual amb

imatges recopilades pel promotor de l'acte, Toni Anguera, amb la inestimable ajuda d'en Lluís Santanach.

L'acte va estar presidit pel president de l'entitat, Josep Bisquert, pel president del Club Esquí Vic (fundat pel mateix Albó), Jaume Bosch i per Josep M. Sala qui fora president del CEC, excursionista i company d'innombrables aventures amb l'homenatjat.

La germana d'en Miquel Albó i els familiars que van assistir a l'homenatge, van donar notes d'agraïment per l'organització de l'acte.

36a CAMINADA POPULAR MATAGALLS - VIC

Un any més es va celebrar la clàssica Matagalls – Vic en la seva 36ª edició, una cita ineludible pels amants de la muntanya de la nostra comarca. La caminada, que s'ha convertit en una de les activitats més importants de la nostra entitat, es va portar a terme el passat diumenge 6 de novembre. Puntuals a les 6 del matí s'iniciava, amb petits plugims i un ambient més aviat fresc, una jornada que es pronosticava remullada. Els participants de la Matagalls – Vic es van presentar a la Plaça Major, on podien accedir als autobusos que els portarien fins a la sortida de Collformic.

Una vegada allà els participants, un total 600, iniciaven el seu recorregut en direcció Vic, pujant cap al coll de les Antenes, abans d'iniciar la baixada cap a Sant Segimon. Tots els caminadors van gaudir d'una autèntica

jornada de tardor enmig d'aquest calorós novembre i per sort, la pluja no va ser la protagonista de la jornada. Sí que ho va ser però, la caminada, l'èxit de participació i la satisfacció del seu equip organitzador.

SENDERS

25è ANIVERSARI DEL SENDER DE GURB I RECONeixEMENT SECCIÓ SENDERS

El passat diumenge 16 d'octubre un centenar de persones van congregar-se a les vuit del matí a l'església de Sant Andreu de Gurb per iniciar el recorregut del Sender de Gurb i commemorar així el seu 25è aniversari.

L'acte estava organitzat de forma conjunta per l'Ajuntament de Gurb, Osona Turisme i la Secció de Senders de la nostra entitat.

I aprofitant els actes de la Festa Major de Gurb, el dijous 24 de novembre va tenir lloc a la sala de cultura del mateix Ajuntament, la 2a Jornada sobre El Turó del Castell de Gurb, acte en el que es va fer un especial reconeixement a la Secció de Senders de la nostra entitat per la tasca de manteniment del sender PR C-41 que enguany ha celebrat el seu 25è aniversari.

INAUGURACIÓ DEL NOU TRAM DEL GR2 (AIGUAFREDA - SANT ADRIÀ DE BESÒS)

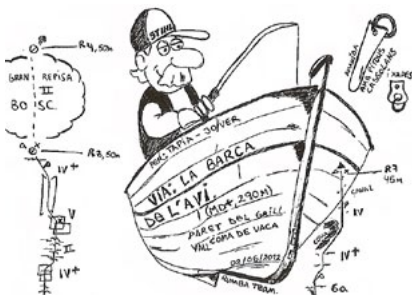
El dissabte 12 de novembre es va inaugurar el nou tram del GR2 entre Aiguafreda i Sant Adrià de Besòs passant per La Garriga. Amb aquesta ampliació, el GR dona continuïtat a un itinerari que va pràcticament des de Barcelona fins a La Jonquera de 221 kms que es pot realitzar en unes 13 etapes.

ESCALADA

RECTIFICACIÓ

Arrel de la publicació en el passat Butlletí nº 295 de la ressenya de la via d'escalada "La Barca de l'Avi", situada a la zona del Salt del Grill de Queralbs, vam rebre notificació de la Direcció General de Forests (Agents Rurals de Ripoll) en la qual se'ns informava que degut a la regularització de l'escalada en aquesta zona del Parc Natural de les Capçaleres del Ter-Freser, aquesta activitat resta prohibida en aquest sector, estant previst que en breu, l'esmentada via sigui desequipada.

Des d'aquest Noticiari, fem l'oportuna rectificació sol·licitada pels propis Agents Rurals, per tal d'advertir la prohibició a possibles practicants en aquest entorn.

OPEN BLOG A LA FIRA DE MUNTANYA

La competició d'Escalada era un dels màxims atractius de la 36a Fira de la Muntanya i El Llibre celebrada del 11 al 13 de novembre.

En aquesta segona edició l'activitat es va dividir en dos dies: dissabte SUB18 i diumenge SUB15 i SUB 12.

La participació va superar el centenar d'escaladors en cada una de les jornades i l'èxit de públic, es va repetir en les finals, congregant més de quatre centes persones.

ORIENTACIÓ

IMPARABLE SECCIÓ D'ORIENTACIÓ

La secció d'Orientació de la Unió Excursionista de Vic segueix avançant a un ritme estrepitos. Amb un gran nombre de membres i aficionats a aquest esport els orientadors de l'entitat participen amb regularitat a diverses proves i competicions, aconseguint sempre resultats destacables.

Darrerament han participat a: I Raid Faradura, Dos dies del Berguedà, II Trofeo de Àvila, 5è Trofeo Nazarías, 1a Rogaine Serra Cavallera, Campionat d'Europa de Rogaine, O'Pyrene d'Orna de Gállego, Dos dies de la Cerdanya/Capcir, Màlaga O-City Race (veure resultats a la secció classificacions) Moltes felicitats i molts èxits a tots els membres!

XAVIER ARUMÍ CAMPIÓ DE LLIGA ESPANYOLA D'ORIENTACIÓ (M21A)

El passat 12 i 13 de novembre, 8 orientadors de la U.E Vic es van desplaçar fins a Naval Moral de la Sierra (Àvila) per tancar la temporada de la Lliga espanyola d'enguany. Els millors resultats han sigut:

— Llarga distància:

5è. — Xavier Arumí (M21A)

— Sprint:

5a. — Clara Pañella (F50)

— II Trofeo de Àvila:

5è. — Xavier Arumí (M21A)

COPA CATALANA A CANTONIGRÓS

Dissabte 5 de novembre, va tenir lloc a Cantonigrós una nova edició de la Copa Catalana d'Orientació a peu.

La prova que organitzava la Secció d'Orientació de la nostra entitat, va estar marcada per la boira i la humitat. Ambdós factors climàtics però, no van espantar els orientadors que van gaudir d'una molt bona jornada amb un recorregut singular i variat.

ALPINISME

EXPEDICIÓ CATALANA AL HIMLUNG

El 16 de setembre una expedició catalana integrada entre d'altres membres pel soci de la nostra entitat Santi Pocino va iniciar el seu camí cap al Himlung, un cim assequible i poc freqüentat situat al nord del Nepal, amb una alçada de 7.126 m.

El dia 11 d'octubre l'expedició va iniciar el seu trajecte de retorn, després de no poder assolir el cim per males condicions climàtiques en l'aresta final.

En un proper "Butlletí", el nostre soci ens donarà detalls de l'expedició amb un article que està elaborant.

CURSES

CURSA DE MUNTANYA CIUTAT DE VIC

El dissabte 10 de setembre es va celebrar una nova edició de la Cursa de Muntanya de Vic en la seva 8a edició. Per 3r any consecutiu, la prova es celebrava en format de cursa de nocturna, donant-li un caire molt particular.

La pluja va ser la protagonista del dissabte previ a la Diada de Catalunya, fet que va espantar a alguns participants.

Finalment una cinquantena d'atletes es van sobreposar a les inclemències climàtiques i van prendre la sortida per gaudir d'un excel·lent recorregut de 10 km amb ascensió a la Creu de Gurb.

UNA NOVA EDICIÓ DE L'ONCOTRAIL

El dissabte 1 d'octubre, la plaça Major de Palafrugell es va omplir de gom a gom per donar el tret de sortida a una nova edició de l'Oncotrail, la cursa solidària de 100 km. La prova (per equips de mínim 6 participants) dedica tots els fons recaptats a l'ajuda i millora de la qualitat de vida dels malalts de càncer i dels seus familiars.

Un grup de l'equip "Lluna Plena", que hi ha participat en repetides ocasions, hi va assistir novament.

Cada equip realitza una aportació mínima de 1.000€. El membres de la nostra entitat van organitzar una parada de venda de roses el dia de Sant Jordi d'aquest any i també van muntar una Crono Escalada a la Creu de Gurb per tal de recaptar els fons.

ANNA COMET ACABA LA TEMPORADA 2016 AMB L'EURAFICA

L'Anna va començar la temporada el mes de maig corrent la famosa Transvulcania, a l'illa de La Palma, la primera prova de les World Series, on va abandonar per una forta caiguda que la va tenir un mes amb molèsties en un genoll i gairebé sense córrer. Transcorregut aquest període de temps, va arribar la segona prova del circuit a Madeira, on va aconseguir una 5a posició que va valorar com un regal, ja que dies abans encara patia molt dolor al genoll i no sabia ni si podria acabar.

Ben recuperada, va arribar a la tercera prova al juliol, a Val d'Isère, una cursa d'alta muntanya, on l'Anna es mou més còmoda i on va aconseguir pujar al podi en 3a posició. Durant l'estiu, es va fer amb dues victòries en proves nacionals per mantenir el ritme competitiu, i a principis de setembre va viatjar als Estats Units per a participar en la quarta prova. Una mala cursa, sumat a un canvi de recorregut van dur a l'Anna a una 8a posició. Finalment, va acabar les World

Series amb una lluitadíssima 3a posició a l'Ultra Pirineu.

Tots aquests resultats li van valdre la 4a posició en la general de les World Series 2016. Finalment, a finals d'octubre va competir en una prova singular de dues etapes, una a Europa i l'altra a l'Àfrica on es va endur les dues curses que sumaven un total de 80 km i així va tancar la temporada amb l'Eurafrica aconseguint una nova victòria.

L'OLLA DE NÚRIA NOMINADA ALS III TRAIL AWARDS TERRITORIO TRAIL MEDIA

Quatre mesos després de la 10a edició de l'Olla, hem rebut una molt bona notícia:

La cursa ha estat nomenada pels III TRAIL AWARDS TERRITORIO TRAIL MEDIA, LOS PREMIOS DEL TRAIL

Es tracta d'uns premis que van néixer el 2014, que guardonen als millors corredors i curses existents en l'actualitat. Entre les nominacions hi figuren curses de renom com Zegama Azkiorri, Ultra del Montblanc, The Rut, UltraPirineu i el Trail del Bisaura.

L'Olla de Núria està nominada dins la categoria NO ULTRA.

Us ho volem agrair a tots vosaltres: Voluntaris, Col·laboradors, Patrocinadors, Participants i Familiars!

3 ATLETES DE L'ENTITAT A LA SELECCIÓ DE CATALANA D'ESQUÍ DE MUNTANYA

Les seleccions catalanes d'hivern de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya

(FEEC) i el Centre de Tecnificació d'Esquí de Muntanya de Catalunya (CTEMC) es van presentar en el marc de la Fira de la Muntanya de Vic el passat diumenge 13 de novembre. En l'acte hi van participar el president de la FEEC, Jordi Merino, el director tècnic de la FEEC, Marcial Alemán; el coordinador de les àrees Esportiva de Tecnificació i Seleccions Catalanes, Ramon Regí; els tècnics de les seleccions, Joan Cardona i Just Sociats; i el director tècnic del Centre de Tecnificació, Gil Orriols.

La Selecció Catalana d'Esquí de Muntanya, serà present un any més a les principals competicions nacionals i internacionals. L'equip de la Selecció Catalana d'Esquí de Muntanya de la FEEC tornarà a competir al més alt nivell en la pròxima temporada. "Els esquiadors catalans seran presents als campionats d'Espanya en totes les modalitats, i també a curses de gran prestigi com la Pierramenta", va destacar el seleccionador català Joan Cardona.

La posta de llarg de la selecció es celebrarà a Puigcerdà el dia 7 de gener. En la nova temporada la selecció comptarà amb l'esponsorització de Ferrino i Ferrocarrils de la Generalitat, i amb la col·laboració de Pomoca, Cebé i Enforma Socks.

Tres atletes de la nostra entitat en formen part, són en: Naran Macià, la Júlia Massagué i l'Erola Bisquert.

Els hi desitgem tota la sort del món!

**UNIO
EXCURSIONISTA
DE VIC**

RESULTATS

ORIENTACIÓ

I Raid de Farradura

Raid Categoria OPEN:

- 1r - Nil Armengol/Jan Esquerra
- 3r - Aniol Bisquert/Martí Nogué / Pau Coll/Jofre Torrents

Raid Categoria familiar:

- 2n - Arlet Sales/Jordi Sales

Rogaine Mixtes:

- 5è - Adela Illamola/Juli Serrat
- 7è - Melibea Quintana/Carles Salvador

II Trofeo de Àvila

Llarga distància:5è - Xavier Arumí (M21A)

Sprint: 5a - Clara Pañella (F50)

Lliga Espanyola 2016:

- Campió de 21-A: Xavier Arumí
- Diploma esprint F35A: 4a Adela Illamola
- Diploma Categoria F35-A: 5a Virginia Güell

Copa Catalana a Cantonigròs:

D10 1a - Arlet Sales

- 4a - Míriam Grau

D12 3a - Lídia Grau

- 1r - Bernat Selva

H12 1r - Andreu Grau

- 1r - Andreu Grau

Iniciació infantil Airina Sales

X Trofeo Quijotes:

F35A 2a - Virginia Güell

- 3a - Adela Illamola

F50 3a - Clara Pañella

I Rogaine Serra Cavallera

Rogaine Oficial Mixte Open

- 3r - Laura Rami/Eduard Girabent

Rogaine Oficial Dones Open:

- 3r - Blanca Foix/Aida Urgell

Rogaine Oficial Homes Open:

- 9è - Nil Armengol/Jan Esquerra

Rogaine Oficial Home Veterans:

- 9è - Eduard Comerma/Ricard Reixach

Rogaine Mixte Veterans:

- 9è - Clara Pañella/Jordi Armengol

Rogaine Popular Homes Open

- 1r - David Rodríguez / Kiko Matas

(Guanyadors Absoluts Rogaine 3hores)

Rogaine Popular Dones Open

- 2n - Núria Parés/Núria Falgueras

Rogaine Popular Mixtes Open

- 2n - Jordi Arumí/Virgina Güell

5º Trofeo Nazaries

Mitja distància 3a - Adela Illamola (F35-A)

- 6a - Virginia Güell (F35A)

- 9a - Clara Pañella (F45)

- 5è - Xevi Arumí (M21A)

- 6è - Juli Serrat (M40)

Esprint 2a - Adela Illamola (F35A)

- 5a - Clara Pañella (F50)

Llarga Distància 8a - Adela Illamola (F35A)

- 10a - Virginia Güell (F35A)

- 7a - Clara Pañella (F45)

- 4t - Xevi Arumí (M21A)

- 9è - Juli Serrat (M40)

5è Trofeo Nazaries (Suma de la mitja i la llarga)

- 5a - Adela Illamola (F35A)

- 7a - Clara Pañella (F45)

- 9a - Virginia Güell

- 4t - Xevi Arumí (M21A)

- 8è - Juli Serrat (M40)

Copa Catalana a Santpedor

D 10: 2a - Miriam Grau

- 3a - Arlet Sales

H10: 1r - Bernat Selva

D12: 4a - Lidia Grau

H12: 2n - Pol Nogué

H14 2n - Andreu Grau

- 3r - Jordi Moragas

H16 3r - Marc Serra

H18 1r - Aniol Bisquert

- 3r - Martí Nogué

D21A 2a - Anna Aguilà

H21E 6è - Jordi Sales

D35 5a - Adela Illamola

- 6a - Melibea Quintana

H35 3r - Miquel Marimón

H40 2n - Jan Esquerra

Campió H-18 - Aniol Bisquert

Subcampió H40.- Jan Esquerra

Tercer H35 - Miquel Marimón

O'Pyrene d'Orna de Gállego

Mitja distància 6a - Lídia Grau D-SUB12

- 1r - Andreu Grau H14

- 3a - Núria Olivé OPEN

- 1a - Adela Illamola D35

- 1a - Virginia Güell D35

- 4a - Clara Pañella D50

- 1r - Juli Serrat H40

- 3r - Jordi Arumí H40

Llarga distància 2a - Lidia Grau D-SUB-12

- 2n - Andreu Grau H14

- 3a - Núria Olivé OPEN

- 1a - Adela Illamola D35

- 2a - Virginia Güell D35

- 1a - Clara Pañella D50

- 2n - Juli Serrat H40

- 3r - Jordi Arumí H40

Total dos dies 2a - Lidia Grau D-SUB-12

- 1r - Andreu Grau H14

- 3r - Núria Olivé OPEN

- 1a - Adela Illamola D35

- 2a - Virginia Güell D35

- 2a - Clara Pañella D50

2n - Juli Serrat H40
3r - Jordi Arumí H40

Dos dies del Berguedà

Final. Campionat de Catalunya Esprint

1a - Lidia Grau (D12)
1a - Melibea Quintana (D35)
1r - Bernat Selva (H10)
1r - Andreu Grau (H14)
1r - Nil Armengol (H21A)
2n - Oleguer Comerma (H12)
2n - Jordi Arumí (H40)
3a - Cristina Bertran (DE)
3r - Juli Serrat (H40)
4a - Míriam Grau (D10)
4a - Anna Aguilar (D21A)
4t - Martí Nogué (H18)
4t - Miquel Marimon (H35)
5è - Jordi Moragas (H14)
5a - Clara Pañella (D45)

Classificatòria. Campionat de Catalunya Esprint

1r - Bernat Selva (H10)
1r - Oleguer Comerma (H12)
1r - Juli Serrat (H40)
2a - Míriam Grau (D10)
2a - Lidia Grau (D12)
2n - Vicenç Clarena (H35)
3a - Cristina Bertran (DE)
3a - Virgínia Güell (D35)
3r - Jordi Moragas (H14)
3r - Martí Nogué (H18)
4a - Adela Illamola (D35)
4a - Clara Pañella (D45)
4t - Aniol Bisquert (H18)
5è - Andreu Grau (H14)
5è - Pau Coll (H18)

Mitja distància. Copa Catalana

1a - Arlet Sales (D10)
1a - Anna Aguilar (D21A)
1r - Oleguer Comerma (H12)
1r - Andreu Grau (H14)
1r - Miquel Marimon (H35)
2a - Lidia Grau (D12)
2n - Bernat Selva (H12)
2n - Aniol Bisquert (H18)
2n - Gerard Comerma (INI-N)
3a - Melibea Quintana (D35)
3r - Marc Serra (H16)
3r - Jordi Ordeig (H35)
4a - Airina Sales (D10)
4t - Jordi Moragas (H14)
4t - Martí Nogué (H18)
4t - Nil Armengol (H21A)
4t - Juli Serrat (H40)

5a - Laura Rami (DE)
5a - Virgínia Güell (D35)
5a - Clara Pañella (D45)
5è - Albert Serra (H14)
5è - Pau Coll (H18)
5è - David Rodríguez (HE)
5è - Jan Esquerri (H40)

Dos dies del Berguedà

1a - Lidia Grau (D12)
1r - Bernat Selva (H12)
2a - Melibea Quintana (D35)
2n - Oleguer Comerma (H12)
2n - Andreu Grau (H14)
2n - Pau Coll (H18)
2n - Nil Armengol (H21A)
2n - Juli Serrat (H40)
3a - Míriam Grau (D10)
3a - Anna Aguilar (D21A)
3r - Martí Nogué (H18)
3r - Miquel Marimon (H35)
4a - Clara Pañella (D45)
4t - Jordi Moragas (H14)
4t - Jordi Arumí (H40)
5a - Virgínia Güell (D35)
5è - Jan Esquerri (H40)

CURSES DE MUNTANYA

Anna Comet

3a High Trail Vanoise (World Series
2016 Ultra Skyrunning)
5a Skymarathon Madeira 2016 (World
Series 2016 Ultra Skyrunning)
1a Everest Trail Race 2015
3a Overall World Series 2015 Ultra
Skyrunning
2a Transvulcania 2015 (World Series
2015 Ultra Skyrunning)
2a Chamonix 80k 2015 (World Series
2015 Ultra Skyrunning)

Ultrapiirineu

3a - Anna Comet
1r Junior - Martí Nogué

Trail del Bisaura

1r - Xevi Vidal (modalitat 50km)
5è - Jordi Parareda (modalitat 21km)
1r Junior - Martí Nogué i 14è general

Copa Catalana Curses de Muntanya Twissa

1r Cadel - Naran Macià
7è - Xevi Vidal

Pujada al Montsià

1r - Pere Roviró (categoria Màster)

Marató de Canillo

2n Xevi Vidal

AGENDA

17 desembre

17 desembre

18 desembre

25 desembre

31 desembre

Sortida Col·lectiva per La Marató de TV3

Sopar del Muntanyenc

Aplec de Montdois

Foc de Nadal

4a CronoNúria Memorial Ramon Casadevall

desembre 2016

PROGRAMACIÓ CURSOS 2017

10 gener

4 i 5 febrer

4 i 5 / 11 i 12 febrer

25 i 26 febrer

4 i 5 març / 11 i 12 març

Febrer / Març

Abril

Jornada tècnica de seguretat i allaus

Tècnica de descens en l'esquí de muntanya I

Alpinisme

Tècnica de descens en l'esquí de muntanya II

Esquí de muntanya I i II

Curs esquí alpí nens i joves (4 a 16 anys)

Curs esquí muntanya joves (12 a 16 anys)

+ INFORMACIÓ

93 885 51 20

www.unioexcursionistavic.org

Saps que...

Apreciat soci, recorda que pots veure i baixar-te la versió digital en color de "El Butlletí" que trobaràs al web de l'entitat. Si per altra part, ja no desitges rebre la versió en paper, preguem que ens ho comuniquis.

S
salomon

THE
NORTH
FACE

SKI
TRAB

LA SPORTIVA

INTERSPORT
HORITZÓ

